

for kul, for varer der henhører under EU-RATOM-traktaten (bilag III) samt for Storbritanniens vedkommende for varer, der nyder godt af Commonwealth-præferencer på det britiske marked (bilag IV).

For varer, der medbringes i forbindelse med personers rejse mellem medlemsstaterne skal der gives toldfritagelse fra tiltrædelsestidspunktet for de kvanta, der er fastsat i EF's regler herom. Dette gælder også de varer, for hvilke Danmark har ret til at opretholde den såkaldte 3-døgns regel efter tiltrædelsen, jfr. bemærkningerne til bilag VII nævnt i art. 133. For disse varer spiller tolden dog ingen større rolle i forhold til punktafgifterne.

Artikel 33 fastlægger et almindeligt mestbegunstigelsesprincip i toldmæssig henseende inden for Fællesskabet. Dette gælder såvel for de oprindelige som for de nye medlemsstater i den 5-årige periode, hvori der fortsat anvendes told inden for fællesmarkedet. Såfremt toldsatsene i fællestariffen ændres eller suspenderes - efter fremgangsmåden i EØF-traktatens art. 28 - eller såfremt de nye medlemsstater tilnærmer deres toldsatser til fællestariffen hurtigere end forudset i tiltrædelsesvilkårene, kan Rådet træffe foranstaltninger til opretholdelse af fortrinsstillingen for varer med oprindelse inden for fællesmarkedets område (fællesskabspræferencen).

Art. 34 svarer til den for de oprindelige medlemsstater i deres toldafviklingsperiode gældende regel i EØF-traktatens art. 15. En ny medlemsstat kan på eget initiativ afstå fra at opkræve told på varer indført fra de øvrige medlemsstater. Der gælder ikke nogen generel regel om acceleration af toldafviklingen svarende til EØF-traktatens art. 15, stk. 2, som i sin tid blev benyttet af de oprindelige medlemsstater.

Art. 35 er en status quo-bestemmelse, som hindrer såvel de nye som de oprindelige medlemsstater i at forrykke grundlaget for den aftalte toldafvikling ved f. eks. i 1972 at indføre eller forhøje afgifter med tilsvarende virkning som importtold.

Sådanne afgifter afskaffes gradvist i den interne samhandel inden for fællesmarkedet efter det i art. 36 fastlagte tidsskema. Disse regler berører ikke den pr. 21. oktober 1971 ikrafttrådte lov om midlertidig importafgift, idet denne importafgift vil være afviklet med udgangen af januar kvartal 1973.

Bestemmelsen i art. 38 giver de nye medlemsstater adgang til i stedet for gradvis afskaffelse af finanstold at erstatte sådan told med en intern afgift efter visse nærmere regler.

Bestemmelserne om de nye medlemslandes gradvise tilnærmelse af deres ydre toldsatser over for tredielande til EF's ydre fællestarif fremgår af art. 39. Såfremt der er tale om forskelle på mindre end 15 pct., skal fællestariffen anvendes fra 1. januar 1974. Denne regel har man fra dansk side været interesseret i at få indført af toldadministrative grunde.

Antagelsen af fællestariffens toldsatser over for tredielande vil for Danmarks vedkommende betyde, at en del råvarer og halvfabrikata som for øjeblikket er toldfri, belægges med told. Især af hensyn til jern- og stålindustriens konkurrenceforhold har man fra dansk side været interesseret i, at disse toldforhøjelser ikke indtræffer, forinden der i kraft af de nuværende medlemslandes toldafvikling over for Danmark er indtrådt forbedrede muligheder for afsætningen af færdigvarer. Som det fremgår af bestemmelsen, er dette synspunkt imødekømt, idet den første tilnærmelse til fællestariffen sker pr. 1. januar 1974 med 40 pct. af forskellen, derefter følger toldtilnærmelsen den samme takt som den interne toldafvikling.

Det fremgår af stk. 4, i art. 39, at Danmark kan udsætte anvendelsen af nomenklaturen i den fælles toldtarif indtil et år efter tiltrædelsen.

Indtil tilnærmelsen til fællestariffen har fundet sted fuldt ud, vil det i et vist omfang være nødvendigt i den danske overgangstarif at optage underpositioner såvel fra den nugældende danske tarif som fra fællestariffen, fordi disse underpositioner ikke altid er sammenfaldende.

Art. 41 gør det muligt for de nye medlemsstater ensidigt at tilnærme deres toldsatser hurtigere til fællestariffen end forudset i art. 39.

Kvantitative import- og eksportrestriktioner skal ifølge art. 42 afskaffes inden for det udvidede fællesskab straks fra tiltrædelsestidspunktet, for landbrugsprodukter under bestående markedsordninger dog først fra 1. februar 1973. Danmark kan imidlertid i 3 år indtil udgangen af 1975 opretholde eksportrestriktioner for skrot af støbejern, jern eller stål. Det i en årrække gældende eksportforbud har medført, at det danske prisniveau for skrot er lavere end fællesmarkedets, og den danske produk-